

KOCAELİ ÜNİVERSİTESİ GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ HAKEMLİ ELEKTRONİK DERGİSİ

GÖRÜNÜM

2020 - Sayı:8

Sahibi: Kocaeli Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanlığı adına Prof. Dr. Nigar PÖSTEKİ

Genel Yayın Yönetmeni: Dr. Öğr. Üyesi Z. Canan BAYER

Editörler: Dr. Öğr. Üyesi Üftade MUŞKARA, Arş. Gör. Dr. Serpil ŞAHİN

Editör Yardımcıları: Dr. Öğr. Üyesi Emel GÜRAY, Arş. Gör. Büşra GÖKSU

Kapak Tasarımı: Beyzanur DİŞCİ, Ramazan Özgür KILIÇ

Dergi Tasarımı: Arş. Gör. Ali YILDIRIM

İletişim: Dr. Öğr. Üyesi Üftade MUŞKARA - gorunum@kocaeli.edu.tr

DANIŞMA KURULU

Prof. Dr. Ahmet BEŞE	Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Ayten ER	Gazi Üniversitesi
Prof. Dr. Candan TERWIEL	Hacettepe Üniversitesi
Prof. Dr. Dilaver DÜZGÜN	Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Ece KARŞAL	Marmara Üniversitesi
Prof. Dr. Hülya NUTKU	Dokuz Eylül Üniversitesi
Prof. Dr. İsmet ÇAVUŞOĞLU	İstanbul Gelişim Üniversitesi
Prof. Dr. Levent KILIÇ	Anadolu Üniversitesi
Prof. Dr. Metin TOPRAK	Kocaeli Üniversitesi
Prof. Dr. Murat TUNCAY	Dokuz Eylül Üniversitesi
Prof. Dr. M. Safa YEPREM	Marmara Üniversitesi
Prof. Dr. Nevnihal ERDOĞAN	Kocaeli Üniversitesi
Prof. Dr. Nilüfer ÖNDİN	Mimar Sinan Üniversitesi
Prof. Dr. Recep KARADAĞ	Marmara Üniversitesi
Prof. Dr. Tuba ÖKSE	Kocaeli Üniversitesi
Prof. Ayşegül İZER	Mimar Sinan Üniversitesi
Prof. Nilüfer ERGİN DOĞRUER	Marmara Üniversitesi

EDİTÖRDEN

Sayın Okuyucularımız;

Kocaeli Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nin dergisi Görünüm'ün Bahar 2020 dönemi 8. sayısını yayınlamanın mutluluğunu yaşıyoruz. Genç dergimiz, yazarlarımız, hakemlerimiz ve danışma kurulu üyelerimizin çok değerli katkıları ile zaman içinde büyüyerek bugünlere kadar ulaştı. COVID-19 salgın dönemine denk gelen yeni sayımızda, akademik çalışmaya devam etmemizi sağlayan ve özveri ile emek veren herkese çok teşekkür etmek isteriz.

8. sayımızda, 7 özgün çalışma sunulmuştur.

Adem Yılmaz'ın "Türk Sinemasının Serencamı: Kuramsal Bir Yaklaşım" başlıklı çalışmasında, Türk sinemasının kendini var etme çabası özellikle 1970'li yıllar kapsamında Pierre Bourdieu'nün alan kavramı yaklaşımı da göz önünde bulundurularak analiz edilmiştir.

Birce Semercioğlu'nun, "Tarihsel Gelişim Sürecinde Tiyatronun İşlevi ve Yöntemi" başlıklı incelemesinde günümüzde yeni yollar arayan tiyatronun, konumunu daha iyi anlayabilmek için işlevini belirleyebilmek düşüncesiyle, tarih boyunca tiyatroya yüklenen işlevler, literatür taraması yöntemiyle, kronolojik seyri ile ele alınmıştır.

Dr. Öğr. Üyesi Burak Delier, "Sanat, Hayat, Acil Durum: Yaşadım mı? Hayır, Ama Sevdim" isimli makalesinde COVID-19 salgını ile ilişkili güncel durumumuzu ve sanat kurumları tarafından çevrimiçi erişime açılmış sergileri ve üretimleri, acil durum ile sanat ilişkisi kapsamında Giorgio Agamben'in "çıplak hayat" ve Walter Benjamin'in ortaya koyduğu "estetığın politize edilmesi" ve "üretici olarak yazar" kavramlarıyla tartışmaktadır.

Dr. Öğr. Üyesi Emel Güray, "Fahrelnissa Zeid'e Işık, Renk ve Şeffaflık Bağlamında Yeniden Bir Bakış: Paleokrystal

Serisi ve Vitrayları" isimli araştırmasında sanatçının tuval resmine alternatif olarak gerçekleştirdiği Paleokrystal Serisi ve az sayıda bulunan vitraylarını inceleyerek, Fahrelnissa Zeid'in geniş gözlem gücü sayesinde etkilenebilir olduğu farklı sanatsal teknikleri içselleştirerek hangi amaçlarla bir araya getirdiği ve ne gibi sonuçlar elde ettiği konusu üzerinde durmuştur.

Dr. Öğr. Üyesi Yarkın Biçer'in, "Post-modern Unutuşa Bir Direnç Noktası Olarak Sarkis" başlıklı çalışmasında, 1938 yılında İstanbul'da doğan, yaşamını 1964'ten beri Paris'te sürdüren, çağdaş sanatın dünya çapındaki önemli isimlerinden biri kabul edilen ve çalışmaları bellek etrafında yoğunlaşan Sarkis'in yaşamı ve eserlerinden yola çıkarak modern çağın tutkusunun, post-modernite içerisinde nasıl bir direnç mücadelesine dönüştüğü incelenmiştir.

Doç. Safiye Başar ve Eda Çekil, "Feminist Fotoğrafta Aile Odaklı Üretim Pratikleri: Jo Spence'in çalışmaları Üzerinden Bir Değerlendirme" başlıklı makalelerinde feminist fotoğraf alanında kendisinden sonra birçok fotoğraf sanatçısını etkilemiş öncü bir isim olan Jo Spence'in aile meselesine yaklaşımlarını tarihsel olarak değerlendirmiş, aile odaklı fotoğraf çalışmalarındaki ilk dönem fotoğraf üretimleri ile 1982 sonrası foto-terapi yöntemi ni kullandığı son dönem üretimlerini incelemişlerdir.

Doç. Sezin Türk Kaya ve Kardelen Yavuz'un, "2000'li Yıllarda Türkiye'de Kolaj" isimli çalışmasında, 20. yüzyılda Kübizmle sanat tarihine giren ve günümüzde de önemli bir ifade aracı olarak varlığını devam ettiren kolajın tarihsel süreç içindeki değişimi, diğer sanat pratiklerindeki yeri ve Türk sanatındaki yansımalarını incelenmiştir.

Editörler

Dr. Öğr. Üyesi Üftade Muşkara

Arş. Gör. Dr. Serpil Şahin

İÇİNDEKİLER

05

Türk Sinemasının Serencamı: Kuramsal Bir Yaklaşım

Adem YILMAZ

21

Tarihsel Gelişim Sürecinde Tiyatronun İşlevi ve Yöntemi

Birce SEMERCİOĞLU

34

Sanat, Hayat, Acil Durum: “Yaşadım mı? Hayır, Ama Sevdim.”

Burak DELİER

46

Fahrelnissa Zeid’e Işık, Renk ve Şeffaflık Bağlamında Yeniden Bir Bakış:
Paleokrystal Serisi ve Vitrayları

Emel GÜRAY

57

Post-Modern Unutuşa Bir Direnç Noktası Olarak Sarkis

H. Yarkın BİÇER

76

Feminist Fotoğrafta Aile Odaklı Üretim Pratikleri: Jo Spence’in Çalışmaları
Üzerinden Bir Değerlendirme

Safiye BAŞAR, Eda ÇEKİL

91

2000’li Yıllarda Türkiye’de Kolaj

Sezin Türk KAYA, Kardelen YAVUZ